

## [Lange.]

i Aften, og at vi maa forsone os med det bestaaende System, men jeg anmoder dog atter den højtærede Finansminister om at tage Spørgsmaalet om en bedre Form for denne Beskatning op til Overvejelse.

Hvad der gælder Chokoladebeskatningen, gælder ogsaa Tobaksbeskatningen, som i Virkeligheden bygger paa ganske det samme Princip som Chokoladebeskatningen. Ser man paa Skalaen for Cigaretbeskatningen, saa er den meget betegnende for, hvor overordentlig høje de foreslaaede Skatter er. Tager man en Cigaret til 5 Øre, den billigste Cigaret, der i Fremtiden vil være at faa, og fra Udsalgsprisen trækker Skatten og Detailhandlerens Avance, der efter min Mening er meget lille — jeg kan egentlig, med det Kendskab, jeg har til Omsætningsforhold, vanskeligt forstaa, at Detailhandlerne er i Stand til at faa et passende Udbytte ud af en Omsætning, hvor de maa handle med en saa lille Procent —, trækker man altsaa denne lave Avance og Skatten fra, bliver der  $1\frac{1}{3}$  Øre tilbage af de 5 til Fabrikanten, til Agenten, til Transportomkostninger, til Emballage, til Reklame og til selve Varen. Og tager man en Cigaret til 20 Øre — jo en meget dyr Cigaret, som vel ikke ret mange har Raad til at ryge, og en Cigaret, som i Almindelighed indføres fra Udlandet —, og trækker man fra dens Udsalgspris Skatten og Detailhandleravancen, bliver der ca.  $3\frac{1}{2}$  Øre tilbage af de 20, som altsaa skal dække Avancen til Importøren, Transportomkostningerne fra Udlandet og den Betaling, som den udenlandske Fabrikant skal have til, ligesom den danske Fabrikant, at dække Omkostningerne til Arbejds løn, Emballage o. s. v. og endelig til den Tobak, som Cigaretten indeholder. Dette viser, at det er en ganske overordentlig høj Beskatning, man her er inde paa, en Beskatning, om hvilken man kan sige, at naar Folk køber disse Varer, saa er det mere Skat, de køber, end Varer. — Hvad angaar den Ændring, der er foregaaet med Hensyn til Cigaretbeskatningen, vil jeg gerne sige, at jeg betragter den som en rimelig Forbedring.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om Ølbeskatningen, der ogsaa er undergaaet Ændringer, som vel maa siges at være Forbedringer. Jeg tror, det havde været heldigt, om man havde foretaget en lille Reduktion af Ølbeskatningen, saaledes at man havde kunnet nøjes med en foreløbig Forhøjelse af 3 Øre pr. Bajer, hvad man vel ikke vil kunne med den Beskatning, der nu gennemføres. Jeg tror, at netop paa dette

Omraade vil den højtærede Finansminister meget let komme til at staa over for en Skuffelse. Den store Forhøjelse, der sikkert i en nær Fremtid vil blive efterfulgt af en yderligere Forøgelse paa Grund af den store Prisstigning paa de Raastoffer, der bruges til Ølfabrikation, vil let føre til, at man kommer til at staa over for dette, at Forbruget i høj Grad vil svigte, saaledes at det er meget tvivlsomt, om de Indtægter, den højtærede Finansminister regner med, vil fremkomme.

Naar det blev sagt, at den højtærede Finansminister ikke har været opfindsom, kan det maaske ikke gælde for en enkelt af de Bestemmelser, som var foreslaaet, nemlig den Bestemmelse: ved en lille Ændring at forbyde Fremstillingen af Øl ved Hjemmebrygning. Jeg synes, at det var en i høj Grad mærkelig Bestemmelse, og at det var meget mærkeligt, at man i en midlertidig Skattelov vilde gennemføre en saadan Bestemmelse. Men den Opfindsomhed, Finansministeren her viste, gjorde jo heller ikke videre Lykke i Folketinget, idet Bestemmelsen der blev fjernet.

Fra vor Side maa vi meget beklage den Efterbeskatning, der skal finde Sted hos Detailhandlerne. Det drejer sig her om et stort Antal overvejende meget smaa Virksomheder, som vist i de fleste Tilfælde lever fra Haanden i Munden, og som ofte aldeles ikke vil være i Stand til at fremskaffe det Beløb, Efterbeskatningen vil komme til at andrage. Og selv om de kan faa den Udsættelse med Betalingen, som bliver mulig efter den Ændring, der er gennemført i det andet høje Ting, vil de dog engang komme til at udrede disse Beløb, og deres Driftskapital vil derved blive formindsket og vil maaske ikke strække til til Indkøb af Varerne til de forhøjede Priser. Den Indrømmelse, den højtærede Finansminister har gjort i det andet høje Ting, paaskønner jeg naturligvis, men det er jo en meget lille Indrømmelse, dette, at der højst kan eftergives 50 Kr., naar man tænker paa, at der, saaledes som Afgiftsforslaget er affattet, ogsaa vil være Tale om en Efterbeskatning, der kommer til at ramme ukurante Varer, som maaske er ganske usælgelige, eller Varer, som i hvert Fald kun vil kunne sælges til en lavere Pris.

Og hvorledes vil det gaa, hvis Loven løber ud den 30. Juni 1940? Det gør jo for saa vidt Forslaget, naar det bliver vedtaget, men der er naturligvis en lille Mulighed for, at Lovens Gyldighed kan blive forlænget. Vi har jo Fortilfælde, hvor midlertidige Skattelove er gaaet over til at blive permanente. Jeg maa dog gaa ud fra, at den